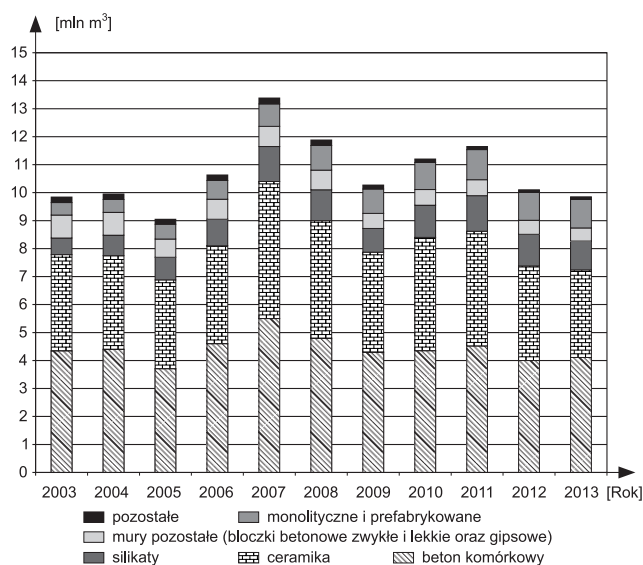

Rynek materiałów do wznoszenia ścian w 2013 r.

Sytuację, w jakiej po zakończeniu 2013 r. znaleźli się w Polsce producenci materiałów do wznoszenia ścian, można oceniać optymistycznie i pesymistycznie. Optymistycznie, ponieważ pod koniec roku po kilkunastu miesiącach najniższej od dziesięciu lat produkcji i sprzedaży, nastąpiło wyraźne ożywienie i zauważalny wzrost. Pesymistycznie, ponieważ nie tylko wielkość produkcji i sprzedaży osiągnęła wyjątkowo niski poziom, ale przede wszystkim ceny większości producentów były poniżej progu rentowności. To spowodowało, że tylko nieliczni producenci zakończyli 2013 r. „na plusie”.

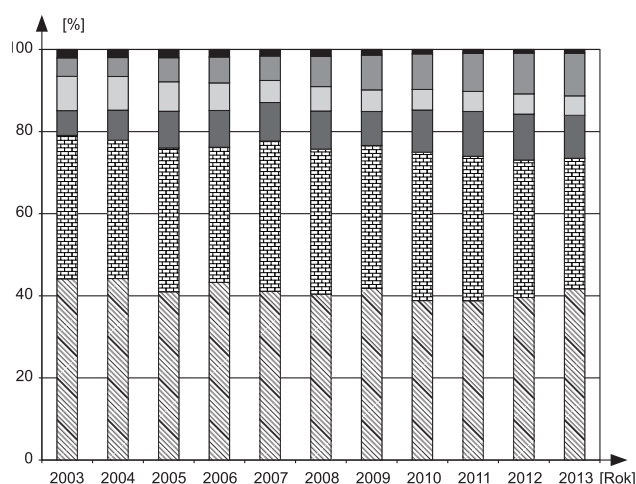
Ostatni, właśnie pokonany „dołek” w sprzedaży zaczął się wiosną 2012 r. i trwał do jesieni 2013 r. Jego główną przyczyną był znaczący spadek liczby rozpoczynanych budów i dotyczyło to wszystkich rodzajów budynków. Warto zauważyć, że ten spadek (w całości ok. 2,5% w 2013 r. w stosunku do roku poprzedniego) nie był równy dla wszystkich rodzajów materiałów murowych. W największym stopniu stracili producenci silikatów (8%) i ceramiki (7%), minimalny wzrost dotyczył betonu komórkowego i betonu towarowego (po 2%) (rysunek 1).

Rys. 1. Rozwój rynku materiałów ściennych w latach 2003 – 2013

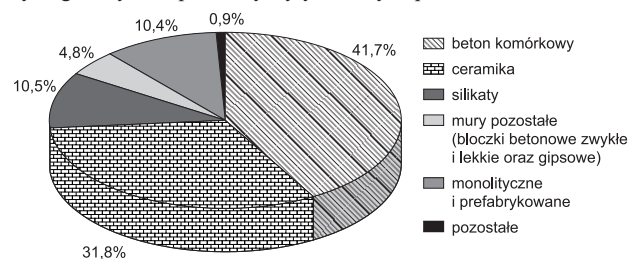
Czynnikiem, który w największym stopniu wpłynął na wielkość sprzedaży, była końcowa cena na budowie. Chyba jeszcze nigdy nie była tak niska, oczywiście w stosunku do kosztów. Ta sytuacja powodowała wzrost udziału transportu i preferowała producentów mających zakłady w pobliżu dużych miast i rynków zbytu. Oprócz znacznego ograniczenia liczby nowych budów, podstawową przyczyną tak niskiego poziomu cen jest niezmienna od lat bardzo duża nadwyżka zdolności produkcyjnych nad zapotrzebowaniem rynku.

Pod względem sposobów i technologii wznoszenia ścian w 2013 r. nie nastąpiły znaczące zmiany. Nadal zmniejszał się udział tradycyjnych budynków z murowanymi ścianami konstrukcyjnymi na rzecz budynków, których konstrukcja wykonana jest z żelbetu (coraz częściej również ściany), a mury są tylko ścianami wypełniającymi (rysunek 1). Podstawowe materiały używane w Polsce do wznoszenia ścian budynków to: elementy murowe z betonu komórkowego i ceramiki (razem ponad 70%), silikaty i dorównujący im już żelbet (po ok. 10%) – rysunek 2. Materiałem nr 1 pozostał beton komórkowy. Jego udział w rynku wzrósł do prawie 42%. Warto podkreślić, że jego wzrost ilościowy (o ok. 100 tys. m³), co jest wyjątkiem

Rys. 2. Zmiana udziału poszczególnych materiałów ściennych w polskim rynku w latach 2003 – 2013 (oznaczenia jak na rysunku 1)

kiem spośród wszystkich pozostałych elementów murowych. Na taki wynik wpłynęło kilka czynników. W końcowej cenie beton komórkowy ma najniższy w stosunku do innych materiałów koszt transportu. Wyraźny wzrost sprzedaży odmian lekkich wskazuje na docenianie izolacyjności termicznej betonów komórkowych. Warto również zwrócić uwagę, że płytki z betonu komórkowego w przypadku drobnych prac murarskich coraz częściej zastępują tradycyjne cegły. Spadek produkcji tradycyjnych cegieł ceramicznych i silikatowych (2013/2012) wyniósł ponad 200 tys. m³. Także cegieł ceramicznych produkuje się w Polsce ponad trzy razy mniej niż przed dziesięciu laty, przy bardzo podobnej wielkości całego rynku. Należy jednak podkreślić, że ceramika, drugi materiał na rynku, utrzymuje pozycję z prawie 32% udziałem. Można ocenić, że spadki produkcji i sprzedaży w głównym stopniu dotyczyły lokalnych producentów ceramiki.

Rys. 3. Udział poszczególnych materiałów ściennych w polskim rynku w 2013 r.

Największy spadek zanotowali producenci silikatów, co spowodowało również zmniejszenie ich udziału w rynku. Rozczarowujące jest to, że na niezmiennym poziomie wśród całości silikatów pozostały wyroby do ścian o podwyższonej izolacyjności akustycznej i to pomimo coraz bardziej „głośniejszego” problemu z ochroną przed hałasem. Pewnym wytłumaczeniem tej sytuacji mogą być zmiany wymagań ochrony cieplnej w nowych Warunkach Technicznych, których „ubocznym efektem” jest utrudnienie stosowania wyrobów ciężkich i „zimnych”, jakimi są silikaty. Jednak problem ten nie spowodował zahamowania ciągłego wzrostu udziału ścian żelbetowych. W 2013 r. udział ścian żelbetowych zrównał się z udziałem ścian wykonywanych z silikatów, a od 2000 r. już czterokrotnie zwiększył się w całym polskim rynku materiałów ściennych.

mgr inż. Lech Misiewicz